

ת"פ 21470/01/15 - מדינת ישראל - יחידת תביעות להב 433 נגד עופר חדד

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 21470-01-15 מדינת ישראל - יחידת תביעות להב 433 נ' חדד
תיק חיצוני: 2562852014

בפני כבוד השופט יהודה ליבליין
המאשימה ע"י ב"כ עו"ד י' גבעוני מדינת ישראל - יחידת תביעות להב 433
נגד
הנאשם ע"י ב"כ עו"ד ר' אביטל עופר חדד

פסק דין

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן מיום 18/1/2016, בביצוע עבירה של הפרת חובת רישום ודיווח על פעולות בחלק משומש, עבירה לפי סעיף 7(ב) יחד עם סעיף 10(ב) לחוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות), תשנ"ח-1998.
  2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם החזיק בעסק המוסך שבבעלותו 50 גירים (תיבות הילוכים - י.ל.) של רכב, מבלי שרשם את פרטי חלקי הרכב, תאריך העסקה, זהות היבואן, זהות הקונה, זהות המוכר, זהות המעביר או המקבל.
  3. שירות המבחן ערך תסקיר בגינו של הנאשם, וממנו עולה, כי הנאשם הוא בן למשפחה בת 9 ילדים, כאשר הנאשם הוא הילד הרביעי בסדר הלידה. בהיותו כבן 12 חלתה אימו ונזקקה למספר ניתוחים ותהליך שיקום ממושך. בתקופה זו, ובמקביל להתבגרותו החל הנאשם למרוד בסמכות ההורית של אביו. כתוצאה מכך נתפס הנאשם על-ידי אביו כילד בעייתי ונוצר נתק רגשי בין השניים.
- בהיותו כבן 14.5 החל הנאשם לעבוד כמכונאי לצד דודו, ובהמשך השלים 12 שנות לימוד ולימודי תעודה - מכונאות סוג 3, שבסיומם קיבל תעודת הסמכה ממשרד התחבורה.
- את שירות הצבאי ביצע בתפקיד מכונאי בחיל התותחנים.
- הנאשם נשוי ועובד יחד עם אשתו במוסך שבבעלותו, לזוג 4 ילדים בגילאים 4 עד 8. שירות המבחן התרשם, כי על אף הקשיים אותם חווים בני הזוג, הנאשם הינו איש משפחה מסור, המחוייב לקשר הזוגי ולילדיו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו, וכי קיימת הבנה מצידו כי נהג בחוסר אחריות באופן רישום החלקים שהיו במוסך.

בהקשר זה התרשם שירות המבחן, כי הנאשם ערך שינויים מהותיים באופן ניהול המוסך, והכל במטרה שהמוסך יתנהל כנדרש עפ"י החוק, בהיבטים שונים של פעילות המוסך.

שירות המבחן, ציין בהערכתו את סיכויי השיקום, כי הנאשם בעל מערכת ערכים תקינה ושאפוף נורמטיביות, נוטל אחריות על מעשיו בעל מוטיבציה לשינוי התנהגותו ובכלל זה רצונו להשתלב בטיפול. ציין, כי הנאשם מחוייב למשפחתו ונטול עבר פלילי.

באשר לגורמי הסיכון לעבריינות, התרשם שירות המבחן, כי לנאשם קשיי תקשורת, עובדה היוצרת לחצים בן ביחסי העבודה שלו והן ביחסים הזוגיים שלו.

על יסוד האמור לעיל ממליץ שירות המבחן לבטל את הרשעתו הנאשם, וזאת לאור העובדה שמדובר בעבירה ראשונה, נכונותו של הנאשם לטיפול, ולנוכח הפגיעה הצפויה בפרנסתו היות והנאשם הינו ספק של משרד הבטחון. שירות המבחן מציע להטיל על הנאשם עונש בעל אופי חינוכי ושיקומי. ההמלצה היא כי יוטל על הנאשם לבצע צו של"צ בהיקף של 120 שעות, ולהעמידו במבחן לתקופה של חצי שנה במסגרתו יגיע הנאשם לטיפול פרטני מדי שבוע.

4. לאור עמדת שירות המבחן, הודיעה המאשימה בדיון שהתקיים ביום 11/7/2016, כי היא חוזרת בה מעמדתה העונשית, ולפיה תעתור לעונש מאסר מותנה וקנס, והסכימה בשל הפגיעה הקנקרטית בנאשם לאי הרשעתו.

5. ב"כ הנאשם מבקשת, כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה, שכן מדובר בנאשם שהינו ספק של משרד הבטחון, והרשעתו תביא לסיום ההתקשרות עימו.

ב"כ הנאשם מציינת, כי הנאשם נוטל אחריות על התנהלותו הרשלנית.

6. ההלכה המנחה בעניין הימנעות מהרשעה נקבעה בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פד"י נב(3) 337 (1997), שם קבע בית המשפט העליון מפי כב' השופטת (בדימוס) ד' דורנר, כך (עמ' 342-343 לפסה"ד):

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל.

...

יוצאים מכלל זה אותם מקרים חריגים שבהם הצטברות הנסיבות הקשורות בנאשם ובעבירה שעבר מצדיקה שלא להטביע בנאשם אות קלון של פליליות."

כב' המשנה לנשיא (בדימוס) ש' לוי הוסיף את הדברים הבאים (ר' עמ' 344 לפסה"ד):

"הזמנו את גב' פלאי, ראש שירות המבחן לטעון לפנינו; גב' פלאי הציגה לפנינו את שיקולי השירות להמליץ על שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה, שהם בעיקרם שיקולי שיקום: (א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; (ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; (ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; (ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; (ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; (ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; (ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; (ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; (ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליו כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה.

מנגד, קיימים גם שיקולים שבאינטרס הציבור ששמים את הדגש על חומרת העבירה ונסיבותיה (גורם שגם שירות המבחן אינו מתעלם ממנו) ועל האפקט הציבורי של ההרשעה. הכלל הוא שיש להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומי שטוען את ההפך שומה עליו לשכנע את בית-המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיווידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי: ע"פ 2513/96, 3467 מדינת ישראל נ' שמש ואח', פ"ד נ(3) 682.

7. יישום הלכה זו לענייננו, בכל הקשור בשיקולי השיקום, מוביל להשקפתי למסקנה, כי את רובם ככולם יש לזקוף לצד הזכות של הנאשם.

א. מדובר בעבירה ראשונה של הנאשם, ומאז ביצועה לא נחשד בביצוע עבירה נוספת.

ב. העבירה בה הורשע, נמצאת במידרג הנמוך ביותר, של העבירות שבספר החוקים. מבלי שיהא בכך כדי להמעיט מחומרת המעשה, ניכר כי מעשיו של הנאשם נבעו מרשלנות גרידא באופן ניהול המוסך, וכי למד לקח מעצם קיומו של הליך זה ושינה את דרכיו..

ג. אכן, תכליתו של החוק להגבלת השימוש בחלקי רכב משומשים, היא למנוע מסחר בחלקי רכב גנובים. אך מעובדות כתב האישום אין כל אינדיקציה כי כך היה, וכאמור שירות המבחן התרשם כי מדובר בניהול רשלני של המוסך על-ידי הנאשם, וכי הוא נעדר דפוסי עברייניים.

ד. שירות המבחן התרשם, כי הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות היא נמוכה, וכי התנהגותו של הנאשם איננה מבטאת דפוסי התנהגות עברייניים. להפך, שירות המבחן התרשם כי הנאשם בבסיסו הינו אזרח המבקש לשמור על החוק.

ה. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה בביצוע העבירה המיוחסת לו, ונראה כי למד את הלקח.

8. אשר לפגיעה בנאשם, הרי שהנאשם הצביע על אפשרות לפגיעה קונקרטיה בפרנסתו ככל שירשע, שכן התקשרותו עם משרד הבטחון תופסק עקב כך.

לאור פגיעה קונקרטיה זו מסכימה המאשימה לאמץ את המלצת שירות המבחן.

9. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, וכשנגד עיני הפגיעה הקונקרטית האפשרית בנאשם, עברו הנקי של הנאשם, העובדה שלא נחשד בביצוע עבירה נוספת מאז ביצע את העבירה שבה הודה, העובדה שמדובר בעבירה המצויה במידרג הנמוך של העבירות ובשים לב לכך שהנאשם תיקן את אופן ניהול המוסך, הרי שאני נותן משקל מכריע לשיקולי השיקום של הנאשם.

10. אשר על כן, אני קובע כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן, אך מבטל את הרשעתו מיום 18/1/2016.

11. הנאשם יבצע 120 שעות של"צ, בעמותת "חיי אדם" בתפקיד של אורז חבילות מזון למשפחות נזקקות. הנאשם יחל בתכנית השל"צ במועד שיקבע שירות המבחן, אך לא יאוחר מיום 25/9/2016, וזאת לאור חגי תשרי המתקרבים, שבהם לדאבון הלב לא מעט משפחות נזקקות לסיוע של העמותות העוסקות בכך.

הנאשם יבצע את השל"צ במשך שנה מיום מתן גזר הדין.

הנאשם יהא נתון בצו מבחן למשך חצי שנה מהיום. במשך תקופה זו יתייצב הנאשם, על-פי הנחיות שירות המבחן, לשיחה שבועית פרטנית עם קצינת המבחן.

מובהר לנאשם, כי היה ולא יבצע את השל"צ ו/או את צו המבחן ניתן יהיה להפקיעם, להרשיעו ולשוב ולגזור את דינו.

הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 10,000 ₪, ובגידרה יתחייב להימנע מלעבור עבירת רכוש מסוג עוון, וזאת למשך שנתיים מהיום. יובהר לנאשם, כי עליו לחתום על ההתחייבות עוד היום במזכירות בית המשפט, שאם לא יעשה כן ניתן יהא לבקש את מאסרו.

תשומת לב שירות המבחן למס' הטלפון של הנאשם: 050-6789079, - מקור חיים 26/11, באר-שבע.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א אלול תשע"ו, 14 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.